

Samir və Nərminin Xətai rayon 55 sayılı məktəbdə zəng vurulanda IX sinifdə artıq dərs yekunlaşmışdı. Uşaqlar elə bil "him"ə bənd idi. İtələş-İtələş, tələsə-tələsə sinifi tərk etdilər. Samir sinifdə çıxhaçıxdı dönbü geriyə baxdı. Nərmin asta-asta, tələsmədən dəftər-qələmini, kitablarını çantasına yerləşdirirdi. Samir sinif yoldaşlarına qoşulub həyətə çıxdı. Məktəbin həyatı də qələbəlik idi. Ayağını sürüyə-sürüyə məktəbin darvazasına gəlib çatdı. Getmək istəmədiyi bəlliyydi, üzündə həyəcan da vardi. Öz aləmində nəisə götürür-qoy edir, qərar verir, qərarlı olduğunu da ayagini yerə bərk dirəməsin-dən anlamaq olurdu. Gözünü məktəbinasının giriş qapısına zilləyib dardu.

Cox keçmədən sinif yoldaşı Nərmin zərif vücudu ilə qapıda göründü. Qapının elə ağızdindəcə ətrafa ötəri bir nəzər saldı. Qələbəlik çəkilmiş, məktəbin bir künkündə aşağı sinfin uşaqları yiğilib oyun oynayırdılar. Aha, darvazanın yanındakı Samir deyil? O niyə getmeyib? -deyə düşünsə də anı olaraq Samirin burda tək dəyanıb kimise gözləməsi onu həyəcanlandırdı. Özünü elə alıb, ciddiləşdi. Darvaza-yə çatıb, Samirə "salamat qal" deyib, yandan tələsik keçib yola çıxdı. Amma kiminsə eyni tələskənliliklə arxasında gəldiyini də hiss etdi. Arxaya dönmədi, fikir vermədi. "Nərmin"

Nərmin ayaq saxladı : Arxadan gələn Samir id...
-Nərmin evinizə gedirsən?
-Hə...
-Nərmin...
-Hə...
-Nərmin, mən, səni... çoxdan demək istiyirdim... mən...
-Hə, Samir, "sən", "mən"... sonra...
-Sonra...sonra... Yaxşı mən getdim.
-Getmə! Mən səni sevirəm...

Samir və Nərminin sevgi nağılı: "Başlanır dumanlı, çənli günlərim..."

gəlirlər. Necə deyərlər, "gözəl qız qapısı-na elçiliyə el gələr". Sevgi sevincə, xoşbəxtlik doğmaliq qarışır. Nişan mərəməndə hər kəs sevinc içərisindəydi, həm də təəccüb bürümüşdü onları.. İlahi.. bu gənclər bir-birinə necə yaraşırdılar, elə bil Tanrı bunları bir-biri üçün yaratmışdı. Nişana gələnlərin içində kimsə "Allah bədnəzərdən qorusun" dedi.

*Elə o gündən başladı, arzular,
arzular, arzular...*

Düşünür, gülümşəyir, hərbçi sevgilisi üçün darixirdi. Günlərin bir günü Samirin əzizləri, doğmaları yiğilib Nərmingilə

dən keçən hər kəsə, hamiya bu yarasıqlı oğlunu göstərib desin ki. baxın, bu igid mənim nişanlımdı, gələcəyimdi, fəxrimdi! Bu igid ləyaqətli oğul, əlaçı şagird, intizamlı hərbçi, sadıq nişanlıdı... Hə, baxın Bu Samir mənim Samirimdi, mənə məxsusudu!

Nərmin belə zamanlarda özünü ağgapaq, topa-topa buludların üzərində hiss edirdi. "Hər şey gözəldi, həyat gözəldir, İnsanlar, ağclar, çiçəklər, hətta daş asvalt belə gözlərinə gözəl görünürdü. Cünki yanına bir igid addımlayırdı.

Arzular, gələcək planlar, maraqlı söhbətlər, İlahi dünyada bizdən xoşbəxt cüt-lük varmı?"

Səni harda gəzim, harda arayım

O gün idi, 26 sentyabr, axşam üstü... Nərminin telefonuna zəng gəlir. Samirdəyib telefona tərəfə şığıyır... "Salam Nərminim, necəsən? Nərmin, mən gedirəm! Müqəddəs yola çıxıram! Gedirəm ki, daha temtəraqlı dönmə! Gedirəm ki, mənimlə daha çox qürur duysan! Haqqını halal elə!"

Bax, elə o gündən Nərmin Samir gedən yollara boylanması! Nərmin bir Samiri gözləyir, bir də Allaha yalvara-yalvara, kövrələ-kövrələ möcüzə gözləyir! Nərmin yuxusuna gələn Samirin yanına da dönməsini gözləyir, gözləyir... Yorgun gözləri ümidi itirəndə yaşalar ümidi əvəz edir... çəşmələr ağlayır... Samir dönmür ki, dönmür... Nərmin isə elə hey, yollara baxır, baxa-baxa piçıldır:

*Düşəndə yadına sənli günlərim
Sinəmdə həsrətdən ocaq qalanur
Başlanır dumanlı, çənli günlərim
Ömrümə qəmli bir ömür calanur
Xəyalın dolanur başında mənim
Səni harda gəzim, harda arayım?
Bu sevib-sevilən yaşımda mənim
Tanrıdan budurmə məhəbbət payım?
Getdin gözlərində qəmli baxıslar
Mənimlə danışub gülməyəcəksən
Bəlkə galəcəksən yağan yağışla
Bəlkə də heç zaman gəlməyəcəksən...*

P.S. Bu yazı Şəhid leytenant, Vətən mühərribəsi qəhrəmanı Samir Əliyevin və nişanlısı Nərminə xanımın nakam sevgi-

sinə həsr olunub.

HƏŞİYƏT: Samir Əliheydər oğlu Əliyev (9 avqust 1999; Bakı, Azərbaycan - 29 sentyabr 2020; Tərtər rayonu, Azərbaycan) - Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin leytenantı, Vətən mühərribəsinin şəhidi.

Samir Əliyev 1999-cu il avqustun 9-da Bakı şəhərinin Suraxani rayonunun Zığ qəsəbəsində anadan olub.[1] 2016-2020-ci illərdə Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbində (AAHM) ali hərbi təhsil alıb.

Hərbi xidməti

Samir Əliyev 2020-ci ildən Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin "N" sayılı hərbi hissəsində xidmət edirdi.

Azərbaycan Ordusunun leytenantı, 21 yaşlı Samir Əliyev 2020-ci il sentyabrın 27-də Azərbaycan Silahlı Qüvvələri tərəfindən Ermənistən işğalı altında olan ərazilərin azad edilməsi və Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpə olunması üçün başlanan Vətən mühərribəsi zamanı Tərtər rayonunun Suqovuşan qəsəbəsinin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə savaşıb. Samir Əliyev sentyabrın 29-da Suqovuşan döyüşləri zamanı şəhid olub. II Fəxri Xiyabanda dəfn olunub.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpa edilməsi zamanı döyüş əməliyyatlarının rəhbəri olan, düşmənin canlı qüvvəsinin məhv edilməsində rəşadət göstərən, vəzifə borcunu ləqayətlə və vicdanla yeriñə yetirdiyinə görə, Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 15.12.2020-ci il tərixli Sərəncamına əsasən Samir Əliyev ölümündən sonra 3-cü dərəcəli "Rəşadət" ordeni ilə təltif edildi.

Əntiqə RƏŞİD